

Mægling benyttes for at opnaa en mindelig Ordning af Sagen, men disse kunne i Mangel heraf ikke afgjøre Sagen ved Kjendelse.

Vandvæsenkommissionen, til hvis Forretning blive at indvarsle alle de Eodsejere (og Brugere) eller Andre, hvis Interesser ville kunne blive berørte ved det tilstgtede Anlæg, har at behandle og eventuelt at paakjende alle mod Anlægget fremkommende Indsigelser eller derved foranledigede Krav, samt sluttelig ved sin Kjendelse at afgjøre, om og under hvilke nærmere Betingelser Anlægget bør nyde Fremme, Alt i Overensstemmelse dels med Reglerne i § 63, dels med de Regler, som gives i de efterfølgende Ser.

Er et Vandingsanlæg iværksat uden paa fornævnte Maade at være behandlet af Vandvæsenkommissionen, kan Spørgsmaalet om dets Berettigelse af enhver Bedkommende indbringes for denne Kommission.

§ 67.

I Reglen skal ethvert Vandingsanlæg indrettes saaledes, at det Vand, der ikke gaaer tabt ved Vandingen, ledes tilbage til det oprindelige Aaleje (eller til den Sø, Fjord eller Havarm, i hvilken det paagjældende Vandløb har Udløb) paa et saadant Punkt, at det ikke føres uden om nogen til Vandløbet grændsende Ejendom, hvis Ejer (og Bruger) ikke enten er Deltager i Vandingsanlægget eller har givet Samtykke dertil.

Dog skal Vandvæsenkommissionen navnlig ved Vandingsanlæg af større Omfang være bemyndiget til at indrømme Undtagelser fra foranstaaende Regel, dels saaledes at Vandet naaget Bedkommendes Protest føres udenom en eller flere Vandløbet tilstødende Ejendomme, dels saaledes at Vandet føres over i et andet Vanddrag. Eigesom der imidlertid i forstnævnte Tilfælde efter Vandvæsenkommissionens nærmere Bestemmelse bør gives Ejerne og Brugere af de paagjældende Ejendomme fuldstændig Erstatning for den Skade og det Tab, som Vandingsanlæggets Sværkættelse maatte paaføre dem, derunder indbefattet det Tab, de maatte lide derved, at det nye Anlæg griber forstyrrende ind i et allerede bestaaende, i Forhold til det nye mindre betydeligt Vandingsanlæg, saaledes bør en Overførelse af Vandet til et helt andet Vanddrag kun tilstedes i saadanne Tilfælde, hvor dette kan ske, uden at deraf flyder væsenlig Skade eller Tab for Ejerne af de Zorder, der tilstøde Vandløbet nedenfor det Punkt, hvor Vandingsvandet optages, samt derhos under Betingelse af, at det andet Vandløb, til hvilket Vandet overføres, er i Stand til uden væsenlig Ulempe at modtage dette. Dgsaa i sidstnævnte Henseende kan der efter Omstændighederne af Vandvæsenkommissionen tillægges Bedkommende Erstatning.

Findes der ved det paagjældende Vandløb Møller eller andre Vandværker, hvis Berettigelse ikke bestrides (jfr. § 74), maa Vandet ikke uden Samtykke af saadanne Værkers Ejere og Brugere føres udenom disse. Det Samme gælder om Tjffegaarde.

§ 68.

I Almindelighed maa det Vand, som ved et Vandingsanlæg optages af et Vandløb, kun benyttes til Vanding af de Vandløbet tilstødende Ejendomme; men naar den tilstedeværende Vandmasse er tilstrækkelig dertil, kan Vandvæsenkommissionen dog give Ejerne af Zorder, der ere beliggende i samme Aadal, men ikke grændse umiddelbart til Vandløbet, Udgang til at deltage i Vandingen, i hvilken Henseende særlig de Zorder skulle komme i Betragtning, over hvilke de til Vandingsanlægget fornødne Kanaler og Ledningsrønder maa føres (jfr. § 72).

Ved Afgjørelsen af, om der saaledes kan indrømmes Andre end Bredsejerne Udgang til at deltage i Vandets Benyttelse, bliver endelig ogsaa at tage Hensyn til, at herved ikke til Skade for de nedenfor Vandingsanlæggets Omraade til Vandløbet grændsende Zorder bevirkes nogen væsenlig Formindskelse af dets Vandmasse.